

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201041
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201041.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mesto Senec, Mierové námestie 8, 903 01 Senec, IČO: 00 305 065, právne zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Bratislava, Jeséniova 17, 831 01 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správy o environmentálnej kontrole č. 7/2017/Sob/P, číslo 3615-14184/37/2017/Sob zo dňa 12.05.2017 vrátane Zápisnice o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly č. 7/2017/Sob/P, číslo 3615-16782/37/2017/Sob zo dňa 23.05.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/152/2017-48 zo dňa 6. decembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/152/2017-48 zo dňa 06. decembra 2017 z a m i e t a .

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č. k. 2S/152/2017-8 zo dňa 06.12.2017 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti správy o environmentálnej kontrole č. 7/2017/Sob/P, číslo 3615-14184/37/2017/Sob zo dňa 12.05.2017 (ďalej len „správa o environmentálnej kontrole“) v spojení so zápisnicou o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly č. 7/2017/Sob/P, číslo 3615-16782/37/2017/Sob zo dňa 23.05.2017 (ďalej len „zápisnica“), prostredníctvom ktorej mu boli oznámené zistené pochybenia vo vzťahu k dodržiavaniu povinností týkajúcich sa skládky odpadov „Regionálna skládka komunálneho odpadu Senec“ zodpovednou osobou a porušenie zákona č. 39/2013 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (ďalej len „zákon o IPKZ“).

2. Krajský súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť pre jej neprípustnosť, keďže smeruje proti opatreniam predbežnej povahy, ktoré nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v systéme správneho súdnictva je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia, zrušujú alebo deklarujú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, a to okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Takto vylúčenými zo súdneho preskúmania sú tiež rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktoré majú predbežnú, procesnú alebo poriadkovú povahu, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníkov konania.

4. Žalovaný v prejednávanej veci vykonal v rámci zákona o integrovanej prevencii environmentálnu kontrolu regionálnej skládky komunálneho odpadu Senec zameranú na dodržiavanie vybraných podmienok integrovanej prevencie. Keďže žalovaný predmetnou kontrolou zistil porušenia zákona o integrovanej prevencii, o výsledku kontroly spracoval správu o environmentálnej kontrole. Žalovaný umožnil žalobcovi písomne sa k tejto správe vyjadriť a súčasne túto správu so žalobcom aj ústne prerokoval, výsledkom čoho bola zápisnica. Správa o environmentálnej kontrole obsahovala predovšetkým opis priebehu predmetnej kontroly a zhrnutie kontrolných zistení, ktoré viedli žalovaného k záveru o porušení zákona o integrovanej kontrole. Zápisnica okrem toho obsahovala vyjadrenia (námietky) žalobcu k výsledkom kontroly a stanovisko žalovaného k týmto námitkam. Správa o environmentálnej kontrole ani zápisnica neukladali žalobcovi žiadne konkrétne práva ani povinnosti. Naopak, z týchto opatrení (ako aj z ďalšieho postupu žalovaného) je zrejmé, že na ich základe žalovaný začal samostatné administratívne konania o uloženie nápravného opatrenia, resp. o uloženie pokuty.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

6. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, § 440 ods. 1 písm. h/ a § 440 ods. 1 písm. j/ SSP.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že uznesenie krajského súdu považuje za arbitrárne a nezákonné, nedostatočne odôvodnené, vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru žalovaný vykonal kontrolu v rozpore s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, v dôsledku čoho je ním vydané opatrenie orgánu verejnej moci nezákonné. Zastával názor, že opatrením žalovaného boli jeho práva a právom chránené záujmy priamo dotknuté, nakoľko žalovaný vykonával kontrolu voči osobe (žalobcovi), v prípade ktorej nemal na výkon kontroly žiadny právny základ v zmysle slovenského právneho poriadku, pretože žalobca nebol prevádzkovateľom skládky odpadov, a teda nemohol byť ani kontrolovanou osobou. Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že až uloženie pokuty, prípadne nápravného opatrenia by predstavovali zásah do právneho postavenia žalobcu. Takýmto zásahom je už samotná skutočnosť, že bola vykonaná kontrola, v prípade ktorej na jej výkon neboli splnené zákonné podmienky.

8. V kasačnej sťažnosti ďalej argumentoval, že krajský súd sa svojim rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/31/2011 zo dňa 25.08.2011, sp. zn. 1Sžo/162/2007 zo dňa 02.12.2008, sp. zn. 8Sžo/19/2014 zo dňa 30.09.2015 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 91/2016 zo dňa

17.05.2016. Vzhľadom na uvedené nie je možné stotožniť sa s tvrdením Krajského súdu v Bratislave, že opatrenie žalovaného súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha. Takéto právne posúdenie nemá oporu v zákone a nie je možné považovať ho za správne právne posúdenie, a už vôbec nie za právne posúdenie v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou.

9. Sťažovateľ mal za to, že správu z environmentálnej kontroly vrátane zápisnice nemožno považovať za podkladové opatrenie, ktoré ma predbežnú povahu, tak ako to uvádza krajský súd, nakoľko vydaním rozhodnutia o pokute za správny delikt, ani vydaním rozhodnutia o uložených opatreniach nezanikajú účinky opatrenia žalovaného. Práve naopak, v správnom konaní nebudú a ani nemôžu byť nijakým spôsobom modifikované zistenia kontroly. V rámci správy o environmentálnej kontrole došlo ku konštatovaniu, že žalobca porušil citované ustanovenia zákona o IPKZ, a preto zrejme, že samotné opatrenie (správa) žalovaného má priamy dopad a vplyv na práva a právom chránené záujmy žalobcu.

10. Ďalej namietal, že uznesenie krajského súdu neobsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 139 ods. 2, ods. 3 SSP), predovšetkým dôkladné odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe. Odôvodnenie považuje žalobca za absolútne nedostatočné, bez akýchkoľvek výkladových stanovísk k príslušným ustanoveniam SSP, ktoré krajský súd aplikoval.

11. Sťažovateľ súčasne podal návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti s poukazom na § 447 ods. 1 SSP. Tým, že napadnutá správa z environmentálnej kontroly vrátane zápisnice konštatuje, že zo strany sťažovateľa došlo k porušeniam všeobecne záväzných právnych predpisov, významným spôsobom zasahuje do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, a to vrátane finančného dopadu vo forme pokuty za správny delikt. Vzhľadom na to, že krajský súd nerozhodol o merite správnej žaloby ale uznesením žalobu odmietol, vzniká reálna hrozba, že v správnom konaní sa bude pokračovať.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 27.03.2018, v ktorom uviedol, že sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, a preto trvá na svojom vyjadrení uvedenom v stanovisku ku žalobe, zaslanom Krajskému súdu v Bratislave listom č. 7527-32178/37/2017/Sob zo dňa 17.10.2017.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

14. V prejednávanej veci bola spornou otázkou, či správa o environmentálnej kontrole vrátane zápisnice je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu zákonnosti podľa Správneho súdneho poriadku. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom kasačný súd sa s jeho dôvodmi plne stotožnil.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalovaný vykonal dňa 27.03.2017 kontrolu v prevádzke „Regionálna skládka komunálneho odpadu Senec“ prevádzkovateľa Mesto Senec, Mestský úrad Senec. Environmentálna kontrola bola zameraná na vybrané podmienky integrovaného povolenia, a to najmä na kontrolu monitoringu podzemných vôd, zasielanie jednotlivých hlásení, účelovú finančnú rezervu, odovzdávanie priesakovej kvapaliny odborne spôsobilej osobe, kontrolu stavu nádrže na priesakovú kvapalinu a iné.

16. Výsledky kontroly boli premietnuté do správy o environmentálnej kontrole č. 7/2017/Sob/P, číslo 3615-14184/37/2017/Sob zo dňa 12.05.2017, v ktorej žalovaný konštatoval, že prevádzkovateľ skládky porušil § 26 ods. 1 písm. a/, b/, § 27 ods. 1, 2 zákona o IPKZ. V závere správy sa uvádza, že žalovaný v súlade s § 35 ods. 2 písm. a/ zákona o IPKZ nariadi prevádzkovateľovi skládky odpadov - žalobcovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu, v súlade s § 35 ods. 2 písm. b/ zákona o IPKZ uloží žalobcovi pokutu za zistený správny delikt a taktiež v súlade s § 35 ods. 2 písm. c/ zákona o IPKZ

vyzve žalobcu, aby v určenej lehote požiadal o zmenu povolenia.

17. Žalovaný listom zo dňa 15.05.2017 zaslal predmetnú správu žalobcovi a súčasne ho vyzval na jej prerokovanie. Dňa 23.05.2017 žalovaný prerokoval Správu o environmentálnej kontrole so splnomocneným zástupcom žalobcu, pričom z prerokovania bola spísaná Zápisnica prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly č. 7/2017/Sob/P, číslo 3615-16782/37/2017/Sob. Zástupca žalobcu sa ku všetkým kontrolným zisteniam vyjadril v zmysle, že žalobca nie je prevádzkovateľom „Regionálnej skládky komunálneho odpadu Senec“, ani sa ním nikdy nestal. Na základe uvedeného nemohlo podľa stanoviska žalobcu dôjsť z jeho strany k porušeniu akýchkoľvek povinností prevádzkovateľa skládky v zmysle všeobecne záväznej právnej úpravy.

18. Listom zo dňa 23.06.2017 žalovaný oznámil žalobcovi začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty a oboznámil s podkladmi rozhodnutia a spôsobe ich zistenia. Listom zo dňa 23.06.2017 žalovaný oznámil žalobcovi začatie správneho konania vo veci uloženia nápravného opatrenia a oboznámil s podkladmi rozhodnutia a spôsobe ich zistenia. Žalobca listom zo dňa 11.07.2017 zaslal vyjadrenie k upovedomeniu o začatí správneho konania vo veci uloženia nápravného opatrenia zo dňa 23.06.2017 a žiadal prerušenie správneho konania vo veci uloženia nápravného opatrenia. Žalovaný z dôvodu podania správnej žaloby rozhodnutím č. 5124-23615/37/2017/Sob/370420104/PK zo dňa 31.07.2017 prerušil konanie o vydaní nápravného opatrenia do doriešenia predbežnej otázky.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 7 písm. e/ SSP správne sudy nepreskúvajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

23. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

24. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

25. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

26. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

27. Podľa § 34 ods. 1 zákona o IPKZ environmentálna kontrola (ďalej len „kontrola“) je súbor činností vykonávaných inšpekciou s cieľom kontrolovať a presadzovať, aby prevádzkovatelia dodržiavali podmienky povolenia, monitorovanie vplyvu na životné prostredie vrátane miestnych zisťovaní vykonávaných v prevádzke, monitorovania emisií a kontrol vnútorných správ a nadväzujúcich dokumentov, overovania vlastného monitorovania, kontrolovania použitých techník a primeranosti environmentálneho riadenia prevádzky. Predmetom kontroly je aj zisťovanie, či nedošlo k zmene okolností, ktoré môžu viesť k zmene podmienok povolenia.

28. Podľa § 34 ods. 10 zákona o IPKZ inšpekcia vypracuje správu o kontrole, v ktorej sa zhodnotí dodržiavanie podmienok povolenia a určia sa opatrenia podľa § 21 ods. 2.

29. Podľa § 34 ods. 11 zákona o IPKZ inšpekcia doručí prevádzkovateľovi správu o kontrole do dvoch mesiacov od vykonania prvého miestneho zisťovania v prevádzke, v ktorej sa uskutočnila kontrola. Inšpekcia prerokuje s prevádzkovateľom výsledky vykonanej kontroly prevádzky, len ak boli kontrolou zistené nedostatky, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia správy o kontrole. Prevádzkovateľ je povinný na výzvu inšpekcie prerokovať výsledky vykonanej kontroly.

30. Podľa § 35 ods. 2 zákona o IPKZ ak inšpekcia zistí nedostatky,

a) nariadi prevádzkovateľovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu,

b) uloží pokutu za zistený správny delikt,

c) vyzve prevádzkovateľa, aby v určenej lehote podal žiadosť o zmenu povolenia alebo

d) rozhodne o obmedzení činnosti prevádzky alebo o zastavení činnosti v nej alebo v

jej časti, ak prevádzkovaním nastalo alebo hrozí závažné poškodenie zdravia ľudí alebo životného prostredia alebo vznik značnej materiálnej škody.

31. Podľa § 39 zákona o IPKZ, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon v § 4, 6, 7, § 9 až 12, § 15 až 19, § 21, 25, § 26 ods. 9 a § 29 neustanovuje inak.

32. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby vo všeobecnosti determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

33. Inými slovami povedané, rozsah preskúmajacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmaniu podliehajú zásadne všetky opatrenia a rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, ako aj opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby dotknuté.

34. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť, že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

35. V prejednávanej veci sa krajský súd predtým, ako pristúpil k meritórnemu preskúmaniu veci, správne a náležite vysporiadal s podstatnou právnou otázkou, a to či je v tomto prípade daná právomoc správneho súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Krajský súd dospel k záveru, že právne akty orgánu verejnej správy vydané v rámci administratívneho konania, voči ktorým podaná žaloba smerovala, nie sú spôsobilým predmetom prieskumu v rámci správneho súdnictva, a preto žalobu odmietol ako neprípustnú v súlade s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, čo ho viedlo k prijatému záveru o neprípustnosti žaloby z dôvodu vylúčenia opatrenia žalovaného z prieskumu správnym súdom podľa § 7 SSP.

37. Najvyšší súd v tejto súvislosti, využívajúc ust. § 464 ods. 1 SSP, poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu vydané v obdobnej veci pod sp. zn. 4Sžk/26/2017 zo dňa 03.07.2018, ktoré konštatuje, že „správu o environmentálnej kontrole vrátane zápisnice, je nutné považovať za opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré samé o sebe nemá za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýka. Toto opatrenie slúži iba na oboznámenie sa žalobcu so zistenými porušeniami príslušných ustanovení zákona o IPKZ. Skutočnosť, že v Správe o environmentálnej kontrole došlo k zhodnoteniu dodržiavania podmienok integrovaného povolenia spolu s označením zákonných ustanovení, ktoré boli prevádzkovateľom porušené, samo o sebe nezaväzuje žalobcu k plneniu žiadnej povinnosti. Z uvedeného dôvodu možno Správu o environmentálnej kontrole vrátane Zápisnice považovať iba za podkladové opatrenia, majúce predbežnú povahu vzhľadom na postup podľa § 35 ods. 2 v spojení s § 37 zákona o IPKZ.

38. Predmetná správa o environmentálnej kontrole vrátane zápisnice sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Tieto opatrenia následne slúžia ako podklad pre ďalší postup žalovaného, spočívajúci v začatí správneho konania, čo potvrdzujú aj ďalšie kroky, ktoré žalovaný v predmetnom konaní zrealizoval.

39. V kontexte vyššie uvedeného možno považovať podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti správy o environmentálnej kontrole vrátane zápisnice za predčasné, nakoľko ku dňu podania žaloby neexistovalo právoplatné správne rozhodnutie o uložení sankcie, prípadne iné správne akty vydané žalovaným v administratívnom konaní spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu, ktoré by boli preskúmateľné v rámci správneho súdnictva. Až v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o uložení sankcie, na základe podanej žaloby, správny súd ako jeden z dôkazov preskúma i správu o environmentálnej kontrole ako aj zápisnicu. Samotná Správa o environmentálnej kontrole by mohla byť predmetom zákonnosti súdneho prieskumu v prípade, ak by priamo v nej boli žalobcovi uložené sankcie alebo iné opatrenia, čo však v danom prípade nenastalo.

40. Žalobca podanou žalobou žiadal o preskúmanie opatrení žalovaného, ktoré slúžia ako jeden z podkladov v správnom konaní. Následne v tomto konaní môže žalobca uplatniť svoje pripomienky a námietky, s ktorými sa je žalovaný povinný vysporiadať. Voči rozhodnutiu žalovaného vydanému v správnom konaní je žalobca oprávnený podať odvolanie (tak, ako to žalobca v predmetnej veci aj urobil), ktoré bude predmetom skúmania odvolacieho orgánu, ktorý opätovne preskúma a vyhodnotí podklady správneho konania. V prípade, ak by žalobca považoval rozhodnutie odvolacieho orgánu za nezákonné, je oprávnený podať proti tomuto správnu žalobu a domáhať sa preskúmania jeho zákonnosti. Predmetom súdneho prieskumu v tomto prípade bude celý postup správneho orgánu, vrátane spôsobu získania a vyhodnotenia podkladov, z ktorých tento orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel s poukazom na vyššie uvedené k záveru, že správa o environmentálnej kontrole vrátane zápisnice o prerokovaní výsledkov environmentálnej kontroly ako také nepodliehajú súdному prieskumu v správnom súdnictve, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu".

42. V dôsledku uvedených okolností dospel kasačný súd k totožnému záveru, vyplývajúcemu z rozhodnutia iného senátu tohto súdu vo veci sp. zn. 4SŽk/26/2017 zo dňa 03.07.2018, a preto kasačnú sťažnosť podľa ustanovenia § 461 SSP pre jej nedôvodnosť zamietol. Rovnako tiež nerozhodoval samostatným uznesením o návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keďže žaloba bola odmietnutá.

43. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

44. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.